

Sygn. akt VI A Ca 733/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2015r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Irena Piotrowska (spr.)

Sędziowie: SA Ewa Zalewska

SO (del.) Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Pawłowska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w P.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Szpitalowi (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 26 lutego 2014 r.

sygn. akt IV C 1087/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) S.A. w P. na rzecz Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Szpitala (...) w W. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 733/14

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w P. domagał się od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Szpitala (...) z w W. aby zapłacił na jego rzecz kwotę 368 827,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 13 756,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 lipca 2013 r. do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 sierpnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, w sprawie sygn. akt IV Nc 207/13, nakazał pozwanemu Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Szpitalowi (...) z siedzibą w W. aby zapłacił na rzecz Powoda kwotę 382 584,29 zł .

Pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital (...) z siedzibą w W. wniósł sprzeciw od tego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa ponad kwotę 382 466,41 zł; rozłożenie zasądzonej kwoty na cztery raty; umorzenie odsetek od należności wskazanych w fakturach i o odstąpieniu od obciążania kosztami procesu.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 382 466,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 lipca 2013r. do dnia 26 lutego 2014r.; w pozostałym zakresie powództwo oddalił; zasądzona kwotę rozłożył na 4 raty w wysokości po 95 616,60 zł płatne do dnia: 31 marca 2014r., 30 czerwca 2014r., 30 września 2014r. i 31 grudnia 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat; orzekł w przedmiocie kosztów procesu oraz wyrokowi w punktach I, III i IV nadał rygor natychmiastowej wykonalności

W motywach tego rozstrzygnięcia wskazano na następujące ustalenia faktyczne i ich ocenę prawną.

Powód, zgodnie z zawartymi umowami, dostarczył pozwanemu sprzęt i artykuły medyczne. Za dostarczone towary powód wystawił faktury VAT, których pozwany nie zapłacił. Sąd Okręgowy wskazał na zasadę, że pacta sunt servanda. Podniesiono, że bezspornym jest, iż pozwany nie zapłacił za dostarczony towar i uznał roszczenie poza kwotę 117,88 zł. Sąd pierwszej instancji dając wiarę pozwanemu co do faktu zawyżenia żądania odsetek o kwotę 117,88 zł, oddalił powództwo tylko w tym zakresie. Uwzględniając trudną sytuację pozwanego przychylnono się do wniosku o rozłożenie zasądzonej należności na cztery raty. Wskazano na brak podstaw do umorzenie odsetek od należności wskazanych w fakturach. Przywołując treść art. 481 k.c. podano, że pozwany nie podał przyczyn na podstawie których Sąd miałby nie stosować tego przepisu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Podkreślono, że pozwany jest placówką powołaną do ratowania życia i zdrowia ludzi. Nie uprawnia to do nie płacenia za otrzymane towary czy usługi. Wskazano, że trudna sytuacja finansowa Szpitala, spowodowana złym funkcjonowaniem systemu finansowania służby zdrowia nie może stanowić podstawy do nie obciążania, placówek służby zdrowia, obowiązkiem zapłaty na rzecz wygrywającego proces dostawcy towarów kosztów procesu.

Apelację od tego wyroku złożył powód zaskarżając go w części, a to co do punktu drugiego wyroku w jakim oddalono powództwo w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda ustawowych odsetek do dnia 27 lutego do dnia zapłaty oraz co do punktu trzeciego wyroku wobec rozłożenia zasądzonej kwoty na 4 raty płatne w określonych przez Sąd terminach wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenia art.320 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie i ustalenia, że w sprawie występuje szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający rozłożenia na raty świadczenia zasądzonego na rzecz powoda.

Wskazując na powyższy zarzut powód wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uchylenie rozstrzygnięcia co do rozłożenia zasądzonej kwoty na 4 raty i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odsetek ustawowych od kwoty 382 466,41 zł od dnia 27 lutego 2014r. do dnia zapłaty, e w e n t u a l n i e powód wniósł o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pełnomocnik pozwanego złożyła do akt 4 potwierdzenia przelewów kwot po 95 616,60 zł na rachunek powoda – zgodnie z zaskarżonym wyrokiem Sądu Okręgowego, w przewidzianym w tym wyroku terminie (k.232- 235 akt)

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje .

Apelacja powoda nie jest zasadna i dlatego nie mogła odnieść skutku.

Ustalenia faktyczne poczynione w sprawie Sąd Apelacyjny w pełni podziela. Wobec zbytnej lakoniczności pisemnego uzasadnienia wyroku ustalenia te uzupełniono o argumentację dotyczącą wniosku pozwanego o rozłożenie należności na 4 raty zawartą w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym oraz o dane wynikające z dołączonego do sprzeciwu bilansu oraz rachunku zysków i strat (k.148- 152 oraz k.159 - 161 akt).W dokumentach tych przedstawiono aktualną sytuację finansową Szpitala oraz wskazano na konieczność realizowania w pierwszej kolejności podstawowych zadań placówki(leczenie chorych). Powód w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji twierdzeń o bardzo trudnej sytuacji finansowej pozwanego nie kwestionował.

Podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art.320 k.p.c. poprzez błędne zastosowanie i ustalenie, że w sprawie występuje szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający rozłożenia na raty świadczenia zasądzonego na rzecz powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Podstawą zastosowania tego przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki pozwalające na rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Rozkładając zasądzone świadczenia pieniężne na raty Sąd nie może - na podstawie art. 320 k.p.c. - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (uchwała składu siedmiu sędziów SN - zasada prawna z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61). Zapatrywanie to powtórzono w uchwale SN z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 147. Przytoczone stanowisko spotkało się w zasadzie z aprobatą w doktrynie (W. Siedlecki, Przegląd orzecznictwa SN, PiP 1972, z. 2, s. 108; J. Sobkowski, E. Wengerek, Przegląd orzecznictwa SN, NP 1972, nr 6, s. 963).

Trafnie podnosi skarżący , że rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty jest możliwe tylko "w szczególnie uzasadnionych wypadkach". Takie wypadki zachodzą, jeżeli spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby go na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w opracowaniu J. Gudowskiego) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 35; zob. też E. Gapska, Czynności..., s. 134; A. Góra-Błaszczkowska, Orzeczenia..., s. 40; M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422). Odmienne jednak niż to podnosi powód ,w przekonaniu Sądu Apelacyjnego , taki szczególnie uzasadniony wypadek zachodził w niniejszej sprawie. Pozwany szczegółowo przedstawił trudną sytuację finansową placówki oraz wyjaśnił przyczyn tego stanu rzeczy. Ponadto wskazał on , że Szpital dysponuje jedynie środkami finansowymi wynikającymi z kontraktu zawartego z NFZ. Środki te są niewystarczające na bieżące potrzeby wobec istniejącego zadłużenia , a także z powodu dodatkowych wydatków wynikających z wykonywania pilnych zabiegów ratujących życie , a nie objętych kontraktem(tzw. nadwykonań). W efekcie każdy dodatkowy wydatek musi być pokryty z pieniędzy przeznaczonych na bieżące leczenie hospitalizowanych w pozwanej placówce pacjentów . Powód twierdzeń tych nie kwestionował w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Apelacyjny zważa , że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu art. 320 k.p.c. nie może być stawiana ponad ochronę powoda w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu powoda. Obawy powoda , iż zmuszony będzie nadmiernie długo oczekiwać na należne mu świadczenie okazały się nieuzasadnione. Pozwany do końca 2014r. spłacił całą zasądzoną należność. Podnoszone przez powoda dopiero w uzasadnieniu apelacji zarzuty co do ogólnikowości twierdzeń pozwanego odnośnie do trudnej sytuacji finansowej Szpitala są spóźnione, a nadto nie zawierają żadnych danych podważających prawdziwość twierdzeń pozwanego w tym przedmiocie.

Mając to wszystko na uwadze apelacja powoda z braku uzasadnionych podstaw nie mogła odnieść skutku i dlatego została oddalona.

W tym stanie rzeczy , na podstawie art.385 k.p.c. orzeczono , jak na wstępie.

O kosztach postępowania apelacyjnego postanowiono stosownie do treści art.98 k.p.c. w związku z art.108§1 k.p.c., zgodnie z zasadą finansowej odpowiedzialności stron za wynik procesu.